

## Υπόθεση T-229/02

**Kurdistan Workers' Party (PKK)  
και Kurdistan National Congress (KNK)**

**κατά**

**Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως**

«Προσφυγή ακυρώσεως — Ειδικά περιοριστικά μέτρα έναντι ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας — Ικανότητα προς άσκηση προσφυγής — Ιδιότητα του νομιμοποιουμένου ενεργητικώς — Παραδεκτό»

Διάταξη του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Φεβρουαρίου 2005 . . II - 542

Περίληψη της διατάξεως

1. Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά ή νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν άμεσα και ατομικά — Απόφαση περί λήψεως περιοριστικών μέτρων στο πλαίσιο της καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας — Ομάδες και οντότητες αποδέκτες των ανωτέρω μέτρων — Παραδεκτό — Εκτίμηση κατά περίπτωση  
(Άρθρο 230, εδ. 4, ΕΚ)

2. Διαδικασία — Παραδεκτό των προσφυγών — Εκτίμηση με γνώμονα την κατάσταση κατά τον χρόνο καταθέσεως του δικογράφου της προσφυγής — Δεν ασκεί επιρροή απόφαση αντικαθιστώσα κατά τη διάρκεια της δίκης την προσβαλλόμενη απόφαση
3. Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά ή νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν άμεσα και ατομικά — Προσφυγή ενώσεως που προωθεί τα γενικά συμφέροντα μιας κατηγορίας φυσικών ή νομικών προσώπων — Προϋπόθεση — Ενεργητική νομιμοποίηση των μελών της ατομικώς — Συνεκτίμηση της ενεργητικής νομιμοποίησης των πρώην μελών — Αποκλείεται

(Άρθρο 230, εδ. 4, ΕΚ)

4. Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά ή νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν άμεσα και ατομικά — Πράξη γενικής ισχύος — Έννοια προσώπου το οποίο αφορά ατομικά διάταξη γενικής ισχύος

(Άρθρο 230, εδ. 4, ΕΚ)

1. Όταν πρόκειται για ομάδες ή οντότητες επί των οποίων τυγχάνουν εφαρμογής περιοριστικά μέτρα στο πλαίσιο της καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας, οι διέποντες το παραδεκτό μιας προσφυγής ακυρώσεως κανόνες πρέπει να ερμηνεύονται σύμφωνα με τις συγκεκριμένες περιστάσεις. Πράγματι, ενδέχεται να μην έχουν νομική υπόσταση ή να μην ήσαν σε θέση να τηρήσουν τους συνήθως εφαρμοζομένους επί των νομικών προσώπων κανόνες δικαίου. Ως εκ τούτου, υπερβολική τυπολατρία θα ισοδυναμούσε με τη μη αναγνώριση σε ορισμένες περιπτώσεις οποιασδήποτε δυνατότητας ασκήσεως προσφυγής ακυρώσεως τη στιγμή κατά την οποία οι εν λόγω ομάδες και οντότητες αποτελέσαν αντικείμενο κοινοτικών περιοριστικών μέτρων.
2. Η αρχή της ορθής απονομής της δικαιοσύνης επιβάλλει ο προσφεύγων, αντιμέτωπος με την αντικατάσταση της προσβαλλόμενης πράξεως κατά τη διάρκεια της δίκης με πράξη έχουσα το αυτό αντικείμενο, να μην απαιτείται να ασκήσει νέα προσφυγή αλλά να δύναται να επεκτείνει ή προσαρμόσει το αρχικό αίτημά του κατά τρόπον ώστε να καλύπτει τη νέα πράξη. Εντούτοις, το παραδεκτό της προσφυγής εκτιμάται κατά τον χρόνο ασκήσεώς της. Επομένως, ακόμη και σε περίπτωση προσαρμογής των αιτημάτων των προσφευγόντων λόγω εκδόσεως νέων πράξεων κατά τη διάρκεια της δίκης, παρόμοια προσαρμογή δεν μπορεί να θίγει τις προϋποθέσεις παραδεκτού της προσφυγής πλην εκείνης που ανάγεται στο ότι εξακολουθεί να υφίσταται έννομο συμφέρον προς άσκησή της. Όσον αφορά το παραδεκτό μιας προσφυγής, δεν συντρέχει επομένως λόγος να παρασχεθεί στα προσφεύγοντα η δυνατότητα προσαρμογής των αιτημάτων του ενόψει της εκδόσεως νέας πράξεως.

(βλ. σκέψη 28)

(βλ. σκέψεις 29-30)

3. Δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πράξη θίγουσα τα συλλογικά συμφέροντα μιας ενώσεως η οποία συνεστήθη για την προώθηση των συλλογικών συμφερόντων μιας κατηγορίας πολιτών αφορά ατομικά, κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, την η ένωση, η οποία δεν νομιμοποιείται ως εκ τούτου να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως οσάκις τα μέλη της δεν νομιμοποιούνται ατομικώς προς τούτο. Συναφώς, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η κατά το παρελθόν ιδιότητα ενός προσώπου ως μέλους ενώσεως επιτρέπει στην τελευταία να κάνει χρήση του δικαιώματος του εν λόγω προσώπου να κινηθεί ενδεχομένως δικαστικώς. Πράγματι, η αποδοχή παρόμοιας συλλογιστικής θα ισοδυναμούσε με την παροχή σε δεδομένη ένωση μιας μορφής διαρκούς δικαιώματος προς άσκηση προσφυγής, και τούτο παρά το γεγονός ότι η οικεία ένωση δεν μπορεί πλέον να ισχυρίζεται ότι εκπροσωπεί τα συμφέροντα του παλαιού μέλους της.

(βλ. σκέψεις 45, 49)

4. Ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να ισχυρίζεται ότι το αφορά ατομικώς πράξη γενικής ισχύος μόνον αν αυτή το θίγει λόγω ορισμένων ιδιοτήτων που προσιδιάζουν σ' αυτό ή πραγματικής καταστάσεως που το χαρακτηρίζει ένα-

ντι οποιουδήποτε άλλου προσώπου. Το γεγονός ότι η πράξη γενικής ισχύος μπορεί να έχει αποκλίνουσες συγκεκριμένες συνέπειες για τα διάφορα υποκείμενα δικαίου επί των οποίων τυγχάνει εφαρμογής δεν είναι ικανό να τα διακρίνει έναντι όλων των λοιπών ενδιαφερομένων προσώπων, εφόσον η εφαρμογή της πράξεως αυτής χωρεί δυνάμει μιας αντικειμενικώς προσδιοριζόμενης καταστάσεως.

Απόφαση περί απαγορεύσεως διαθέσεως κεφαλαίων σε ομάδα ή ένωση απευθυνόμενη σε όλα τα υποκείμενα δικαίου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας εφαρμόζεται επί αντικειμενικώς προσδιοριζόμενων καταστάσεων και επάγεται έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων αντιμετωπιζόμενων γενικώς και αφηρημένως.

Ένωση υπέχουσα την υποχρέωση να σεβαστεί την επιβαλλόμενη με την επίδικη απόφαση απαγόρευση η οποία ισχύει κατά τον ίδιο τρόπο με τον ισχύοντα για όλα τα λοιπά πρόσωπα εντός της Κοινότητας δεν επηρεάζεται ατομικώς από την απόφαση αυτή.

(βλ. σκέψεις 51-52)